CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"(I know) that every man should eat and drink, and enjoy the good of all his labour, it is the gift of God." Eccl. 3 : 13

MAY 16th, 1958 - No. 346 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

POLITIEK EN CULTUURCRISES

We zijn tot de conclusie gekomen, dat de positie van het Calvinisme in het politieke en staatkundige leven van Canada alleen duidelijk zal worden, indien wij bereid zijn het vraagstuk van politiek en mensbeschouwing onderling en met vooraanstaande politici te bespreken. Als immers de mens als beelddrager Gods gebonden is aan de Wet van God, zullen wij ons juist op politiek terrein moeten keren tegen de Humanistische mensbeschouwing, die de wet alleen kan waarderen als een door de gemeenschap uitgevaardigde gedragsregel en daarom niet wil weten van de overheid als dienaresse Gods.

De crisis van de samenleving, die thans vele denkers bezig houdt, is in diepste wezen niets anders dan een dieptepunt in het proces van secularisatie, hetwelk zijn beginpunt vond bij de zondeval in het Paradijs en in de volheid der tijden zal uitlopen op de openbaring der volstrekte wetteloosheid. Wie aan deze waarheid vasthoudt wordt ervoor bewaard de continuïteit van de strijd tussen God en Satan in de geschiedenis en de machtige uitkomst daarvan uit het oog te verliezen.

Deze waarheid ontslaat ons intussen niet van de verplichting na te gaan waar onze taak in deze tijdsbedeling ligt. We mogen er dankbaar voor zijn, dat wij hierover ook in ons nieuwe Vaderland vrijuit kunnen spreken en schrijven. Maar deze genadegift stelt ons tegelijkertijd voor een geweldige opdracht.

Als God immers in Zijn raad besloten heeft de wereld alsnog in de tijd der genade te laten leven, betekent dit tevens, dat wij van deze mogelijkheid tot genadeverkondiging gebruik moeten maken. Als Christus haast heeft om weder te komen kunnen wij ons niet de weelde veroorloven het gemakkelijk te nemen.

Om deze reden is het ondenkbaar, dat een Christen, staande in de verwachtende spanning van het geloof, niet door ijver zou worden verteerd en zich niet zou inspannen de betekenis van Gods Wet voor het politieke leven te verkondigen. Wij hebben een boodschap voor een wereld in nood, voor een wereld, die in navolging van de torenbouw van Babel door beheersing van het luchtruim tot de Hemel wil opklimmen.

* * *

Intussen is de mensheid zich wel bewust, dat de maatschappij, ondanks alle technische vooruitgang, dreigt ten onder te gaan. Hiervoor worden verschillende oorzaken aangegeven. Sommigen zijn van mening, dat de zedelijke vooruitgang geen gelijke tred heeft kunnen houden met de technische ontwikkeling en dringen daarom aan op beter onderwijs en goede voorlichting.

Weer anderen geloven, dat het democratisch staatsbestel in deze tijd van specialisatie niet aan de gestelde eisen kan voldoen en wijzen daarbij op de onmacht van vele politici de talloze problemen maar enigszins te begrijpen, als gevolg waarvan het lot van de wereld zonder enige contrôle in de handen van enkele geleerden is gelegd. Niemand minder dan Dr. Albert Schweitzer waarschuwde voor dit gevaar, toen hij de volkeren over de hoofden van de beroepsdiplomaten heen opriep te protesteren tegen de proefnemingen met de atoombom.

We moeten ons als Christenen niet verbeelden voor al deze problemen zomaar een oplossing te kunnen geven. De technische revolutie heeft in de maatschappij een structuurverandering teweeg gebracht, die weleens een wijziging van de democratische staatsvorm ten gevolge zou kunnen hebben.

Dit moge vreemd klinken voor hen, die Christendom en democratie willen vereenzelvigen. Naar onze mening zullen wij echter moeten waken voor een te nauwe verbinding van Christelijke politieke beginselen en democratie, al willen we niet ontkennen, dat laatstgenoemde staatsvorm voor een deel uit de Christelijke beginselen is ontsproten en voor een ander deel uit de ideeën der Franse revolutie.

Onze voornaamste taak op politiek terrein blijft echter de verkondiging van Gods souvereiniteit over het gehele leven. Deze waarheid blijft onveranderd door de eeuwen heen en onder verschillende staatsvormen. In deze wetenschap werd ook Romeinen 13 geschreven.

Daarom loopt de frontlijn in deze tijd niet tussen democratie en dictatuur, maar tussen gehoorzaamheid aan Gods geboden en wetteloosheid.

* * *

Wie om zich heen ziet bemerkt, dat deze strijd diep op het leven der mensheid heeft ingegrepen en zelfs het gezin, de kern van de samenleving, in de cultuurcrisis heeft gebracht.

Natuurlijk zullen we ook bij dit verschijnsel rekening moeten houden met de zich voltrekkende structuur-veranderingen in de maatschappij, die het gezin voor grote moeilijkheden plaatsen. Vooral de immigranten-gezinnen kunnen hiervan meespreken, omdat die bovendien nog te worstelen hebben met de aanpassing aan de structuur van het nieuwe Vaderland.

Als wij echter spreken over de crisis van het gezin, bedoelen wij de ondermijning van de gezagsverhouding als een **direct** gevolg van de doorwerking der wetteloosheid.

In vele gezinnen is de vader niet meer een ambtsdrager, die zijn van God ontvangen taak in gehoorzaamheid aan Zijn geboden uitoefent, doch een kostwinner, die niet al te veel heeft in te brengen. Dit functie-verlies heeft zeer ernstige gevolgen voor de gehele samenleving. Zodra immers de vaders geen ambtsbesef meer blijken te bezitten, kan men van de kinderen bij het opgroeien moeilijk verwachten, dat zij enig idee zullen hebben van de ambtsbevoegdheid van b.v. de kerkeraad of de overheid.

We zijn dus niet van ons onderwerp afgeraakt wanneer wij in een politieke bijdrage over de crisis van het gezin spreken. Onze politieke houding wordt in het gezin bepaald en daarom betekent afbraak van het gezin afbraak van onze staatkundige waarden.

Mede hierom hebben wij aan het begin van deze artikelenreeks zo de nadruk gelegd op de eenheid van het beginsel voor alle levensterreinen. Wij zullen er daarom goed aan doen bij onze politieke studie de eenheid van het leven in het oog te houden.

Intussen is het verblijdend, dat men ook van Canadese zijde aandacht aan dit vraagstuk gaat wijden en dat verschillende publicaties getuigen van een verblijdende verontrusting. Maar daarover D.V. een volgende keer.

Dave Valstar.

MOOI CANADA. - Vee trekt door de Milk River in Alberta. Dit is een typisch beeld uit Alberta's beroemde "ranch" streken.

DE VAART DER VOLKEN

De bespreking van de Zuid Afrikaanse politieke situatie in verband met de raasenkwestie door Prof. Dr. L. W. G. Scholten, welke vorige week in de rubriek "De Vaart Der Volken" werd aangekondigd, werd door ons niet op tijd ontvangen voor publicatie in dit nummer. Wij hopen deze rubriek volgende week normaal voort te zetten.

van heinde en ver . . .

FRANKRIJK. - De algemene vergadering van de Unie van Evangelische Christenen in Frankrijk en Zwitserland (l'Union des Chrétiens Evangéliques) zal van 18—20 Mei a.s. in de Gereformeeerde Evangelische Kerk te Vauvert (Gard), Frankrijk, gehouden worden. De volgende onderwerpen zullen ingeleid en besproken worden: "Het gevaar van katholiserende tendenzen in het tegenwoordige Protestantisme" en "Wat te verstaan onder gevaarlijke samenwerking". - ICN.

ZUID-AFRIKA. - In een artikel in het Gereformeerd Gezinsblad, vertelt Dr. C. v.d. Waal, predikant van de Vrije Geref. Kerk te Pretoria, dat gezien het feit, dat ongeveer vier Bantoefamilies aansluiting zoeken bij die Vrije Geref. Kerke — dit als resultaat van evangelisatiearbeid — de stichting van een Vrije Geref. Bantoekerk in het verschiet is. - ICN.

ISRAEL. - Volgens opgave der Israëlische regering bevinden zich in de staat Israël 45.000 Christen-Arabieren, 147.000 Mohammedanen en 21.000 Druzen. Er zijn 160 Christelijke kerken, 100 moskeeën en 19 Druzentempels.

TANGER. - 145 godsdienstige uitzendingen in 27 talen worden regelmatig door de zender "De stem van Tanger" uitgezonden. - ICN.

De groeten van Prins Bernhard . . .

"Ik vind het verschrikkelijk aardig U allemaal hier te ontmoeten als vertegenwoordigers van zo'n tachtig duizend Nederlanders in dit district" aldus sprak Z.K.H. Prins Bernhard vorige week Woensdag in de tuin van Consul Polderman te Toronto tot een aantal genodigde Nederlandse immigranten.

"Tot mijn spijt kan ik niet alle landgenoten in Canada ontmoeten, maar ik verzoek U, ze allemaal de hartelijke groeten te doen en vooral ook de groeten van mijn Vrouw en kinderen en iedereen thuis. Het doet mij pleizier, in Canada zoveel waardering te ontmoeten voor de Nederlanders en ik hoop spoedig nog eens in de gelegenheid te zijn, meer van hen te ontmoeten."

De groeten dus van Prins Bernhard, van Koningin Juliana, de Prinsessen en "iedereen thuis" aan U allen, lezers van Calvinist-Contact van zee tot zee, die wij mochten vertegenwoordigen bij de ontmoeting van Zijne Koninklijke Hoogheid met zijn "landgenoten".

Deze ontmoeting was bijzonder prettig. Inplaats van een stijve receptie werd het een soort "garden-party", hetgeen de Prins kennelijk goed aanstond. Hij voegde zich direct na de officiele kennismaking bij het gezelschap op het grasveld en stelde iedereen op z'n gemak met z'n bekende vlotheid en eenvoud. Hand in de zak, schouders iets omlaag, maar z'n gezicht vol levendige interesse. En direct klaar met enkele welgerichte vragen waaruit scherpzinnigheid blijkt, of een vlot verhaal over een filmoperateur in Lissabon, die hem een paar weken geleden had verblind met drie felle lampen vlak in het gezicht op een donker vliegveld.

Dit naar aanleiding van een Canadese persfotograaf die om ons heen liep te draaien om nog een opname van dichtbij te maken, waarbij de Prins ons verzocht, de fotograaf geen kans te geven. "Blijf maar staan, ze hebben al genoeg plaatjes van me gemaakt'". En met een lach komt dan het verhaal van de persfotografen die hem de vorige avond verzocht hadden, ook eens een foto van hen te maken. De Prins is een handig fotograaf en de foto is dan ook best uitgevallen. Ze stond de volgende dag in de grote dagbladen gepubliceerd.

Ongeveer 80 personen hadden de eer, aan Z.K.H. te worden voorgesteld tijdens deze receptie ten huize van de Consul-Generaal. Onder hen bevonden zich predikanten van verschillende kerkelijke richtingen, vertegenwoordigers van organisaties, instellingen en het zakenleven en enkele journalisten. Velen van hen waren eveneens aanwezig bij de bezichtiging van het nieuwe Holland Life gebouw, waar de Prins werd rondgeleid door de heren Sillevis Smit en Tupker, resp. van de Hollandse Societeit van Levensverzekeringen N.V. en de Holland Life Insurance Society Ltd. De prins nam met belangstelling kennis van de resultaten van dit Nederlands initiatief en onderhield zich enige tijd met Nederlandse en Canadese verzekeringsdeskundigen, onder wie zich nog een ver familielid van de Prins bleek te bevinden.

Zoals bekend is dit onofficiele bezoek van Prins Bernhard aan Canada geen bezoek aan de Nederlanders, maar de Canadese autoriteiten hebben begrip getoond voor het verlangen van de Nederlanders in Canada om deze populaire vertegenwoordiger van hun Vaderland nog eens te ontmoeten. In verschillende plaatsen is daarom een dergelijke ontmoeting gearrangeerd.

Vorige week gaven wij een verslag van de ontmoeting van de Prins met de Nederlandse gemeenschap en de kerkdienst die Hij bijwoonde in Ottawa. In ons volgend nummer hopen wij een verslag te plaatsen van het bezoek van Z.K.H. aan British Columbia, dat dit jaar een eeuwfeest viert en speciaal aan de Pitt Polder, een stukje Nederland in de Wild West.

"May I Borrow Your Lawnmower, a Shovel, and $200?"

Een goede buur of verre vriend kunt U gerust om een vriendendienst vragen. Maar U verlangt toch niet van hem, dat hij Calvinist-Contact vlug uitleest om het dan aan U door te geven?

Neem zelf een abonnement, dat zal U veel beter voldoen.

Verlies van Nederlanderschap

Art. 7 van de Wet op het Nederlanderschap zegt o.m., dat Nederlanders geboren **buiten** het Koninkrijk door nationaliteit-verlies worden bedreigd als zij meer dan 10 jaar buiten het Koninkrijk wonen, doch dit kunnen voorkomen door eens in de 10 jaar een eenvoudige verklaring af te leggen, dat zij de Nederlandse nationaliteit wensen te behouden. Dit kan bijv. plaats vinden op elke Nederlandse consulaire post, dus zowel bij de beroepsconsulaten als op de honoraire consulaire posten: hieraan zijn geen kosten verbonden.

Het bovenstaande is uiteraard alleen van belang voor immigranten die nog niet door naturalisatie het Canadese staatsburgerschap hebben verkregen.

Ten opzichte van minderjarigen geldt, dat de tienjarige termijn ingaat op de dag hunner meerderjarigheid in de zin der Nederlandse Wet, d.w.z. hun 21ste verjaardag.

Een tijdelijk verblijf in het Koninkrijk wordt niet beschouwd als onderbreking van de 10-jarige termijn.

CHRISTELIJKE WETENSCHAPSBEOEFENING

De Association for Reformed Scientific Studies hield een ledenvergadering in de Taunton Rd. Chr. Ref. Church te Toronto op Zaterdag 10 Mei.

De morgenvergadering werd hoofdzakelijk besteed aan het afwerken van huishoudelijke zaken zoals het vaststellen van reglementen en voorschriften voor de Board of Directors. De voorzitter, Rev. F. Guillaume van Toronto deelde mede, dat bericht ontvangen was uit West-Canada, (Calgary) dat aldaar "mogelijkheden" gezien werden en dat men in het najaar contact wil opnemen met "Ontario". Zoals bekend, bestaat er reeds een afdeling van deze organisatie in het verre Westen n.l. in British Columbia. Dit bericht was in tegenstelling met enkele andere mededelingen moedgevend voor de ongeveer 35 aanwezigen. Onder deze bevonden zich een tweetal professoren, Rev. Dr. H. E. Runner en Rev. M. H. Woudstra van Calvin Seminary te Grand Rapids en enkele studenten van dat instituut. De geringe opkomst werd geweten aan een tekort aan activiteit en propaganda in het verleden. Het bestuur hoopt dat dit ook werkelijk "verleden tijd" zal blijken te zijn.

Opgemerkt werd dat de contributie van $ 10.— per jaar door velen als een bezwaar gezien wordt. Het bestuur meent echter, dit bedrag niet te moeten verlagen aangezien dit een heel bijzonder doel betreft. Getracht zal worden, in Grand Rapids een afdeling op te richten met medewerking van de studentenvereniging "Groen van Prinsterer". Van Prof. Dr. Stanford Reed te Montreal werd het advies ontvangen, zo spoedig mogelijk rechtspersoonlijkheid aan te vragen waarna er een kans schijnt te bestaan op steun van de overheid voor hoger onderwijs.

Na een lunch werd de vergadering toegesproken door prof. Rev. M. H. Woudstra van Grand Rapids, U.S.A., welke werd geïntroduceerd als een persoon, die "de Canadese zaak ter harte gaat en een medestrijder in de Canadese strijd," hetgeen met een hartelijk applaus door de aanwezigen werd beantwoord.

In zijn toespraak zeide prof. Woudstra, dat het dringend noodzakelijk is, dat op het Amerikaanse "halfrond" een Reformatorische Universiteit komt om in evenwicht te blijven met de twee andere centra van het Reformatorisch belijden, n.l. Europa met een V.U. in Amsterdam en Afrika-Australië met een Universiteit te Potchefstroom, Z.A. Hij wees op de mislukte poging van 13 Mei 1943 toen in Philadelphia door 21 personen een organisatie voor Christelijk Hoger Onderwijs was opgericht, welke naderhand verwaterde. Daaruit valt te leren, dat er een behoefte is aan Christelijk wetenschapsbeoefening doch dat dit goed georganiseerd moet worden. Een Universiteit, aldus spr. is niet een kwestie van een gebouw alleen, maar van een idee. Deze idee moet blijven leven. De "dag der kleyne luyden" is nog niet voorbij. Alleen in het geloof kan een dergelijke herculestaak aangepakt en volbracht worden. Als dit *werkelijk* een geloofsideaal is, blijft het niet alleen een ideaal.

FARM ACCIDENTS OFTEN CAUSED BY TRACTOR

One member of every fourth farm family in Ontario will become an accident victim this year if the accident rating continues as it has in the past.

Nearly one-half of Ontario's approximately 60 annual farm-accident deaths are caused by carelessness in handling farm machinery. Since the tractor is used more than any other machine, its careless and improper use causes more accidents than any other single agent.

Gasoline, pound for pound, has three times the explosive power of dynamite. Accordingly, gasoline must be handled with extreme caution. Since it is highly explosive when mixed with air, avoid splashing it during handling.

Don't smoke near gasoline, and be especially careful around gasoline when ventilation is limited. And never refuel a tractor when the engine is running or hot.

Detailed information on safety in tractor operation is contained in Ontario Department of Agriculture Circular 170, obtainable at the office of the Agricultural Representative or from the Information Branch, Ontario Department of Agriculture, Parliament Buildings, Toronto.

KORTE BERICHTEN

OOST-DUITSLAND. - Volgens sommige Oost-Duitse bladen neemt 35 tot 50 procent van de schoolverlatende jeugd deel aan de Jugendweihen. De Jungendweihen vinden sedert half maart weer plaats. - ICN.

NEDERLAND. - Als opvolger van Prof. Dr. M. van Rhijn als hoogleraar aan de Rijks Universiteit te Utrecht in de geschiedenis van het Christendom, de christelijke godsdienst is benoemd Dr. G. P. van Itterzon te 's Gravenhage. - ICN.

DROEVIG EINDE DER C.E.B.A.

Het bestuur van de Canadian Evangelical Broadcasting Association had voor Zaterdag 10 Mei een ledenvergadering uitgeschreven in de Chr. Ref. Church te Hamilton.

Op de vorige vergadering (van 5 Oct.) was n.l. een commissie benoemd om te onderzoeken op welke wijze de C.E.B.A. haar werk zou kunnen voortzetten. De bespreking van het rapport en de voorstellen van genoemde commissie was het doel van deze vergadering.

De commissie heeft bergen werk verzet, heeft 13 × vergaderd en is met een uitgebreid rapport naar Hamilton gekomen.

De bestuur heeft samen met de commissie dit rapport in de morgen vergadering uitvoerig besproken met de bedoeling om zo mogelijk met een afgerond voorstel op de ledenvergadering te komen.

Dit voorstel was droevig n.l. "overgaan tot liquidatie", want ondanks de vele goede gedachten in het plan zag het bestuur er geen heil in, aangezien de uitvoerbaarheid te onzeker was.

Even bedroevend als het voorstel, was de opkomst van de leden, Er waren behalve 3 bestuursleden plus 2 commissieleden slechts 2 leden die gehoor gegeven hadden aan de oproep welke aan ongeveer 800 leden was verzonden. De enige taak die het bestuur nu nog rest is deze; trachten door verkoop van de taperecorder en gramofoonplaten de schulden af te betalen. Er is nog een schuld van ongeveer $ 366.—, terwijl er slechts $ 98.— in kas is.

Zo is er dus nu een einde gekomen aan dit werk dat met zoveel enthousiasme en vertrouwen begonnen is.

Ingezonden:

Re: AN APPEAL TO JUSTICE

Dear Sir:

I wish to take this opportunity to publicly thank Dr. Gordon J. Spykman and the other members of the committee who prepared and presented the brief to the Select Committee on Labour Relations of the Province of Ontario on behalf of the Christian Reformed Churches in this province.

This appeal undertaken in the name of and on behalf of so many of our people certainly pointed out clearly the spiritual distress felt by many Christian workers who are compelled to join those unions whose principles and practices cannot be endorsed by anyone who takes the Christian faith seriously. The remedy proposed in order to guarantee the worker his right to decide for himself which of the existing trade unions he will join, or whether he will establish a new union together with others, showed that the composers of the brief were familiar with present legislation and had some good suggestions.

We as Christians should pray daily for God's blessing upon all efforts made to change our provincial legislation which at present does not recognize the basic right of every individual to join or not to join an existing union.

However, we must not only *pray* but also *work* and *join* the Christian Labour Association of Canada which was set up to bring again into the labour picture *God the Creator and Ruler of this world.*

Men are needed who are *faihtful* to their Christian calling. Unitedly we must show the world that the Gospel of Jesus Christ has the answer to the social problems and that the Christian principles derived from the Bible are the only basis for any organization desiring to promote social justice.

With Christian greetings,
G. Vandezande.

INGEZONDEN:

Samaritaan of Priester?

Geachte Redactie:

Met aandacht het artikel "Principiele Beslissing" gelezen.

Ik kan zo levendig deze bezorgdheid begrijpen. Maar wordt het geheel niet eenzijdig toegelicht? Daarbij, heeft de schrijver de juiste kijk op de situatie? Waar leven wij? Wat zijn de sociale verhoudingen? Wat wordt van ons gevraagd? Zoals iedereen kan weten blijven artikel 3 en 4 der statuten bestaan. Art. 4 begint met: "De fouten in het sociaal economische stelsel komen door het niet willen erkennen van door God ingestelde wetten en authoriteit, welke beide werkgevers en werknemers moeten respecteren en gehoorzamen. Sociale problemen kunnen niet opgelost worden door klassenstrijd of revolutie, enz. En verder, werkgevers en werknemers hebben de verantwoordelijkheid tegenover de maatschappij als een geheel. Zij mogen niet ieder apart of gezamenlijk een gevaar gaan vormen voor het publieke welzijn, voor of door egoistische of eigen oogmerken.

Dit is ongeveer de hoofdzaak van art. 4. Komt dit niet hierop neer in ruimere zin, dat onze principes zijn het "God liefhebben boven alles, door te erkenen dat op het sociale terrein de Goddelijke wetten en gezag niet ondergraven mogen worden. En het tweede gebod "en Uw naaste als Uzelven"; werkgever en werknemer hebben samen te werken in het belang van beiden en van de consument. Is dit niet het hart waar ons vakorganisatiewerk om draait?

Jammer, zeer jammer dat wij niet de bron aan mogen wijzen, waar *dat* alleen vandaan kan komen. Maar nu komen we aan het volgende. We wonen in Canada, niet in Nederland. Hier zijn, zonder ons wetten tot stand gekomen. Erkent vriend Otten de wettigheid van het Canadese gezag, overheid en rechtswezen als zodanig? Ja toch? Daar staan wij nu tussen!! De C.L.A.C. moet beroepen en bedrijven gaan organiseren dat eisen ook haar statuten. Nu zit het zo, er is een mogelijkheid dat, wanneer een firma ons erg vriendelijk gezind is, wij kans zien een contract af te sluiten. Maar op de wijze van iemand die clandestien schoenveters langs de deur verkoopt. Is er een officiele erkenning dan is het 'n manufacturen bedrijf met een nette winkel en een officiele firmanaam. Anders gezegd, wij blijven in de dode hoek zitten en kunnen de strijd niet aanbinden tegen de grote unions. Want waar gaat het om? In deze tijd in Canada kunnen wij constateren dat de meeste bedrijven en arbeiders slaven worden gemaakt, in de letterlijke zin, van de internationale vakbondleiders. Lees de "Post" maar eens. Er is ons een taak gegeven, niet om te gaan discussieren en alleen maar studeren, maar er worden daden van ons verwacht. Nu. niet morgen. Ik heb bewezen dat we ons Christelijk beginsel niet "voor een schotel linzemoes" verkopen. Vriend Otten weet toch wel dat de schoolkwestie op een ander levensvlak ligt, wat andere eisen stelt? Herinnert U zich nog het "souvereiniteit in eigen kring". Ook op het politieke terrein. Ik heb gestemd, dat was mijn burgervoorrecht maar ook *plicht*. Waar was de Anti Revolutionaire Partij? Die is er niet. Dus op een man en partij gestemd die mij in wezen en beginsel tegenstaan, maar ja, de practijk, weet je? Je bent burger, dus stemmen...

Ik wilde een andere vergelijking maken. De gelijkenis die onze Zaligmaker zelf vertelde tot lering en overdenking van ieder waar Christen. De man die beroofd en neergeslagen langs de weg ligt, als de arbeider van vandaag in de klauwen der internationale unions. Daar komt de Priester en de leviet. Dienaren Gods, die uit het beginsel der wet leefden. Kerkelijk was er niets op beiden aan te merken. Ze hadden hun "Bijbel" de vijf boeken van Mozes en de Profeten. Ze waren zo rechtzinnig als het maar enigszins kon. Nooit zouden ze hun "Bijbel" verzaken. Maar er moest een verachte en vervloekte Samaritaan langs komen, die volgens de wet des Heren z'n naaste ging helpen. Hij volbracht de tweede tafel der wet: "heb Uw naaste lief als Uzelf". Christus vertelt het *ons* ook en dringend klinkt zijn roep: "Doet gij ook alzo."

Wat is het antwoord van velen. Ik heb dat al eens eerder gezegd. Met een minachtend schouderophalen lopen zeer vele broeders aan ons voorbij. Het financiele in het sociaal-economische leven is voor hen het belangrijkste.

Een andere groep blijft roepen: "ons principe zegt, enz. Zonder Bijbel als basis al zijn de principes nog zo Christocentrisch deugt de constitutie van de C.L.A. niet.

Sommigen, zoals enkele locals in B.C. hebben de C.L.A. al verlaten en hebben een studieclub opgericht, dus doen niets meer en hopen zelfs niet meer op practisch werk. Typerend is, dat daar waar zo sterk geroepen wordt om meer dogmatische regelen de locals al kleiner en zwakker worden. Wij moeten practisch gaan werken of langzaam maar zeker verdwijnen. God geeft ons een taak en met Zijn hulp en zuiver Christelijke principes durven wij als een erkende organisatie de titanische strijd aan met de Internationale Unions. Slechts met 1300 man staan wij en als de statutenwijziging aangenomen wordt zullen onze gelederen zeker nog zwakker worden. En toch zullen wij als Christen arbeiders in de C.L.A.C. de gelederen sluiten. De trompet van Gods Woord zal het aanvalssein geven en wij zullen in Zijn naam de millioen sterke C.L.O. een halt toeroepen. De inzet is onze naaste, de Canadese arbeider."

Hartelijk dank voor de plaatsing,

Cas de Ruyter.

ON YOUR WAY

O TIMOTHY, GUARD...

"O Timothy, guard that which is committed unto thee..."

1 Tim. 6:20a.

In our text the apostle Paul has come to the end of his letter to his beloved friend and son Timothy. And now he summarizes the important contents of this letter in one closing remark: O Timothy, my dear brother, keep that which is entrusted unto you.

What was it that Paul entrusted to his co-labourer and friend Timothy? It was the sound Gospel. It was the good news of a crucified and risen Savior. And Paul urges Timothy to keep that gospel, to defend and guard it.

Of course the question arises: Is Timothy in danger of losing that gospel?? And the answer is: Yes, indeed. Timothy and his congregation were subject to a dangerous infiltration of a pagan culture.

Heretical teachings invaded the congregation and Timothy, the young minister, needed counsel and guidance. Paul is aware of the dangers and urges Timothy to keep the sound doctrine, to study the Word of God and to seperate himself from those false and unsound teachings. When Dr. J. Gresham Machen, the well-know theologian, was asked the reason why Christianity got the victory in the ancient Roman world, he answered that first of all Christianity was radically doctrinal, secondly that Christianity was radically ethical and finally that Christianity was radically intolerant. This is what Paul has in mind.

When we are no longer aware of our radically doctrinal position in this age of secularization, we are on the way to modernism. When we are no longer radically intolerant, that means being without compromis in matters of truth and love, we are in danger of losing the true gospel.

But when we are obedient to the Word of God and truly motivated by a spiritual love for our neighbour, then we have a message for this world. Then Christianity will be a blessing to this country.

O Timothy, o child of God, don't loose yourself in all kinds of unsound teachings, but seek first the boundless riches of that which is committed unto you...

J. van Dijk.

Zo spreekt men in Nederland

DE BIJBEL EN DE CHR. VAKBEWEGING

In verband met de huidige discussie in de C.L.A. of C. is het interessant, kennis te nemen van de volgende uitspraken, welke wij citeren uit "TOENADERING", orgaan van de christelijke bedrijfsgroepen in Nederland:

Ons van tijd tot tijd te bezinnen op de grote gevaren die ons christelijk verenigingsleven bedreigen is onze plicht. Wij worden wel gedwongen ons rekenschap te geven van ons zijn als christelijke vakbeweging. Het gaat uiteindelijk om de "fundamenten en perspectieven" van onze beweging.

Artikel 1 van ons Huishoudelijk reglement zegt dat instemming met de grondslag van onze vereniging inhoudt "dat de leden Christus' Koningschap erkennen en mitsdien van oordeel zijn, dat de oplossing van de maatschappelijke vraagstukken bij het licht van de Heilige Schrift als Gods Woord moet worden gezocht".

Dat is een toelichting op artikel 2 van onze statuten die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Voor alles moet voor ons vaststaan dat de Bijbel niet maar een menselijk geschrift is, waarin God zich zo nu en dan eens aan ons openbaart, maar dat het is een licht op ons pad en een lamp voor onze voet. De Bijbel is de bron waaruit wij elke dag kracht putten, waardoor wij dagelijks gevoed worden.

Wanneer deze zekerheid niet meer voor ons bestaat is afzonderlijk optreden niet langer gerechtvaardigd. Dan verwijt de doorbraak ons terecht onze "christendommelijkheid". Dan zou de grondslag van onze Centrale, n.l. de aanvaarding der christelijke beginselen, in feite een holle frase zijn.

Onze christelijke beginselen zouden dan gedevalueerd worden tot een soort algemene "christelijke" zedenleer, waarbinnen ook ruimte is voor humanisten, Mohammedanen, Boedhisten, kortom voor mensen van allerlei richting voorzover zij niet, zoals dat dan heet, materialistisch denken. De onfeilbaarheid, het volstrekte gezag van de Heilige Schrift mag nimmer, ook in onze christelijk-sociale actie, in twijfel worden getrokken.

De Schrift leert ons dat wij wel in, maar niet van de wereld zijn. De Schrift leert ons dat des Heren vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen, en dat wij daarom Zijn mede-arbeiders mogen zijn.

Terecht schreef onlangs iemand: Christus' Rijk is geen luchtkasteel. Tegenover de orde van Jezus staat de orde van de Satan. De strijd is onvermijdelijk. De anti-these is geen vinding van mensen, maar gevolg van de gerichtheid van ons hart. "Wie niet voor Mij is, is tegen Mij" zegt de Here Jezus, hoe nobel men ook zijn mag.

Het houden van Gods geboden is een telkens weerkerend Bijbels motief. Ons wordt voorgehouden de zegen en de vloek. Kiest dan het leven opdat gij leve, gij en uw zaad. Deut. 30 : 16.

Wie de in de Schrift gegeven geboden en normen niet aanvaardt, ontkomt niet aan de doorbraak naar de wereld, omdat men de Heilige Schrift niet genoegzaam acht. Niet Gods Woord maar de "concrete situatie" wordt dan de norm. De tegenstelling tussen geloof en ongeloof is zeer reël. Het is de strijd tussen licht en duisternis ook op het terrein van de arbeid. Een solidariteit, zoals de doorbraak die propageert, is in lijnrechte tegenspraak met het getuigenis van de Heilige Schrift. De brief aan de Hebreeën is hiervan een sprekend bewijs.

In zijn geschrift: Heroriëntering ten aanzien van de ontmoeting tussen kerk en wereld, schrijft prof. Brillenburg Wurth:

"Een christelijk-sociale beweging, die zich beperken zou tot het proclameren van allerlei stichtelijkheden, zou daarmee haar christelijke prestige zeker niet bevorderen. Maar het zou ook niet deugen, als de concrete sociaal-economische problematiek zo zeer in het centrum van de aandacht kwam en de strijd voor bepaalde op zichzelf rechtmatige belangen zo ging overheersen, dat op de achtergrond trad dat eigenlijke, waarom het in onze christelijk-sociale beweging toch gaat, die worsteling om de veiligstelling van de geestelijk-zedelijke grondslagen van onze samenleving en vooral om de doorwerking van het Evangelie van Jezus Christus in de sfeer van de maatschappij". (p. 64)

Wij schrijven het bovenstaande, omdat wij er van overtuigd zijn dat het nu en in de toekomst gaat om het zijn of niet zijn van onze christelijke vakbeweging. In onze tijd zal meer dan ooit een principiële instelling noodzakelijk zijn.

Christelijke vakbeweging betekent niet een veilige beslotenheid — een zich afzonderen van de wereld — maar een staan midden in die wereld, naar alle kanten open. Het betekent een gelovig strijden, een vervullen van de opdracht, die God ons geeft.

A. H.

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

④

It is a very sleepy bunch of children that climb aboard the fast, silver colored train to Quebec that night. Daddy carries a heavy suitcase in one hand, and with the other one holds an even heavier Marian, who sleeps on his shoulder.

John is almost sleep-walking. Mother keeps pushing him in the right direction. Dick is the only one who really takes the trouble to see what's going on after their long nap in the waiting room.

By the entrance of every car a black porter is waiting for his passengers. Daddy has sleeping-car tickets with the number of the car, and the beds that are waiting for them. He finds the right car, and the porter helps him to carry in the suitcases and to find the beds.

Look! Isn't that fun! When you come into the car, you see a long, narrow little road with dark green curtains on both sides. But when the porter opens them someplace in the middle, you see a bed with snowy white sheets. It looks mighty good to Dick to lie down there.

And look again! The porter gets a small ladder and fastens it unto a rail over the lower bed. He climbs halfway up, and switches on the light in a corner of the upper berth. There is another bed.

John is wide awake now. "Daddy, may Dick and I sleep upstairs?" he asks.

— "All right, but remember, there's not too much room. I hope we won't have to pick you up from the floor at two o'clock in the morning."

The boys take their shoes off, and scramble to their "upstairs". Mother tosses them their pajamas, and tells them to come down when they are ready to go the washroom with daddy.

Yes, there is even a complete little washroom on the train, small, but sparkling clean. Just when Dick washes his neck with a dripping washcloth, the train gets into motion with a jerk, and the washcloth lands on his bare back, sending little trickles down his pajamabottom. Brrrrrrr!

— Back to mom, who has put Marian to bed already, and up the ladder they go. They say their prayers, and daddy's head bobs up to see if they are comfy. "Good night-don't fight", he rhymes, and buttons up the curtains. After five minutes all is quiet.

The steady beat of the wheels on the tracks sings a lullaby, and everybody sleeps as quietly as at home.

It is still dark in their little room when John wakes up, many hours later. He feels a lot better than last night. What time can it be? Everybody still seems to be sleeping.

John does not feel like going back to sleep. He pokes Dick in his side, but his brother only mutters something and turns his head away. John lifts up the heavy green curtains, and peeks down. Everything is quiet. The only thing he hears is the snoring of his next-door neighbour.

Why is everybody still sleeping? It must be morning already. There's no way of telling what time it is, with all those curtains drawn and the light on. But he is going to find out. Wasn't there a clock somewhere down the aisle last night? Or maybe the porter is awake and can tell him.

— How in the world is he going to get out of bed? The ladder is nowhere to be seen. Well, after all he is a good climber, John thinks. At home he always climbs on the garage, and pretends he is sitting on a high mountain. Why should he not climb down? He rolls over on his tummy, and lowers himself. His feet seek for a place to stand, and find it on the armrest of the lower bed. He grabs the green curtains for one wobbly moment, but lands safely on the floor.

Nobody wakes up. Where is that washroom? Oh, there's a little sign at the far end of the car, so that way he goes. He feels very big, being the only one awake on the whole train.

Where is that clock? He cannot find it. The only thing he finds is a big stack of paper cups in a glass case on the wall, so he takes one and has a drink of ice water. Good!

— See, it is light outside. Here in the narrow passage to the door of the car are some windows without curtains. Yes, it is full day. Why should anyone still want to sleep? Do you think people in the next car are still sleeping, too?

— John opens the heavy door, and his bare feet tiptoe across the balcony into the next car. It looks exactly like his, and everything is very quiet. A man snores behind a green curtain. Somebody dreams, talking aloud. But no one sees a little boy, going into the next car, and the next, and the next....

(to be continued)

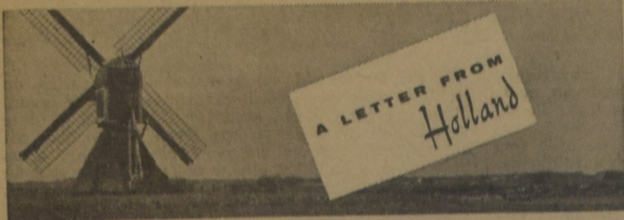
BOOK-REVIEW:

Florence Nightingale,
by Mia Bruyn-Ouwehand.
Publ. G. B. Van Goor's Uitgeversmaatschappij,
Den Haag, Netherlands.

A book for girls age 10—16.

Say, girls, did you ever realize how many good books for you were written in the Dutch language? Here is a beautiful book on the life of Florence Nightingale, the first girl who considered being a nurse a calling for life, in a time whem no respectable woman ever thought of entering this profession. Almost single-handedly she fought against the many prejudices of her family, the government, the whole nation, to improve the conditions in the military hospitals during the Crimean war. Probably some of you are going to be nurses later on. Read as much as possible on the life of this valiant woman, who helped to pave the way for girls in our time. And—if you are willing to take the trouble, read this book in Dutch. A person is never poorer for knowing more than ONE language.

R.V.W.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Nu ik dit schrijf is het Koninginnedag. Jaren lang waren wij in de gelegenheid deze dag in het centrum van het land en de feestviering mee te maken, vlak bij het paleis Soestdijk. Vandaag zijn we dan in onze weinig centraal gelegen woonplaats gebleven, maar ook hier is het feest. De driekleur wappert, de mensen dragen oranje, de kinderen lopen trots met vlaggetjes en hoedjes van papier, die de kruidenier cadeau heeft gedaan, de vaders hoeven niet naar fabriek of kantoor en iedereen heeft het naar zijn zin. Wat natuurlijk ook te danken is aan het mooie weer dat we juist vandaag mogen beleven: een echt Oranjezonnetje dat doorgebroken is. Door de radio hebben we vanmorgen de toespraak beluisterd van Professor Kors, de voorzitter van de Nederlandse Radio Unie, en vanmiddag van Dr. Drees, de minister-president. En door middel van radio- en televisiereportages beleven we iets mee van het grote bloemen-défilé in Soestdijk, dat ieder jaar weer de aanhankelijkheid van het Nederlandse volk aan de beminnelijke vorstin op kleurige manier manifesteert.

Op een dergelijke dag lijkt het een voorrecht in dit mooie, vredige en uiterlijk welvarende land te mogen wonen, deel te mogen uitmaken van dit in veel opzichten eensgezinde volk. Maar als men dan de kranten van de afgelopen weken bij elkaar gaat leggen, komt er toch nog wel iets anders voor de dag dan oranjezon en lentelucht, bloemen en vrolijkheid.

Ik noem een paar letters, die in deze weken beroemd en berucht zijn geworden O. en K.

O. betekent 'dokter O.', zoals iedere Nederlandse krantenlezer weet, en K. 'majoor K.' Vooral achter de aanduiding 'Majoor K.' gaat een heel complex van verhoudingen en toestanden schuil, die door de behandeling voor de rechtbank in het daglicht gekomen zijn en eigenlijk dat daglicht maar nauwelijks kunnen verdragen. Maar laat ik beginnen met 'dokter O.'

'Dokter O.' uit Berkel is indertijd de beklaagde geweest in een geruchtmakend moordproces. Hoewel hij en zijn verdedigers tot het laatste toe aan zijn onschuld bleven vasthouden werd hij veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf wegens vergiftiging van zijn vrouw. Die vergiftiging (door middel van cyaankali) werd tot in hoogste instantie door de rechters bewezen geacht. In de gevangenis in Leeuwarden zat 'dokter O.' zijn vonnis uit. Nu heeft zich het zeer merkwaardige geval voorgedaan, dat in deze gevangenis een gedetineerde door middel van cyaankali om het leven is gebracht. Een moord in de gevangenis dus. De sporen gingen in de richting van 'dokter O.', de man die volgens de Nederlandse rechters reeds eerder met cyaankali een moord had bedreven. Men heeft kunnen achterhalen hoe het vergif in de gevangenis is gekomen. Een Belgische neef van 'dokter O.', met wie de veroordeelde vanuit het strafgesticht correspondeerde, heeft op diens verzoek de cyaankali toegezonden aan iemand die voor de reclassering 'dokter O.' regelmatig bezocht, en deze moet het vergif aan de gevangene hebben doorgegeven. De Belgische neef, een fotograaf, blijkt volkomen te goeder trouw te zijn geweest. Aan de beweringen van de veroordeelde, dat hij met cyaankali zijn onschuld bewijzen kon, heeft hij geloof gehecht. Wie iets heel doms gedaan heeft (als was ook hij vermoedelijk te goeder trouw), dat was de reclasseerder. Daarover zal het laatste woord nog wel niet zijn gezegd.

Of en op welke manier deze "moord in de bajes" berecht zal worden? Een precedent van een dergelijk geval heeft zich in de Nederlandse rechtspleging nog niet voorgedaan.

Een nog veel ingewikkelder en veelomvattender historie is die van 'majoor K.' Deze officier, die indertijd belast was met het inkopen, in het buitenland, van materiaal voor het Nederlandse leger, is beklaagde geweest in een proces voor het Hoog Militair Gerechtshof. Hij werd o.a. beschuldigd van het aannemen van steekpenningen, wat reeds jaren geleden zou hebben plaats gehad. Zijn rechters hebben hem vrijgesproken. En door hem te benoemen bij het hoofdkwartier van de Generale Staf hebben zijn superieuren erkend, dat zij in zijn onschuld geloven. Hiermee zou voor Majoor K. persoonlijk de zaak afgedaan kunnen zijn, op niet- oneervolle manier. Er zit echter, helaas, nog heel veel aan vast. Het ging niet alleen om Majoor K., maar ook om de betrouwbaarheid en de bekwaamheid van het Directoraat Materieel Landmacht. Door sensatie-minnende kranten, als 'De Telegraaf', is zelfs gesuggereerd, dat er in Nederland geen recht zou worden gedaan. Uit de openbare behandeling van deze zaak voor het Gerechtshof is gebleken, dat het bewuste Directoraat inderdaad lange tijd voor zijn taak niet berekend was. Maar ook, dat de rechterlijke macht in Nederland nog steeds betrouwbaar mag heten. In de Tweede Kamer zal deze zaak eveneens aan de orde komen. De Minister van Oorlog heeft reeds toegegeven dat er fouten zijn gemaakt. Een onderzoek naar het inkoopbeleid zal worden ingesteld.

Een ook al vrij droevige geschiedenis is die van de zuivel. Onze Nederlandse koeien zijn terecht wereldberoemd; ze geven zóveel melk dat Nederland geen raad weet met de boter en de kaas. Over het eerste kwartaal 1958 was de productie al weer 11½ % hoger dan het jaar tevoren. Afnemers voor deze overvloed zijn noch in het binnenland noch in het buitenland voldoende te vinden. Internationaal overleg zal hier eén oplossing moeten brengen. Het is immers *niet* zo, dat er over heel de wereld teveel boter wordt geproduceerd. Tweederde van de wereldbevolking is nog steeds ondervoed. De consumentenprijzen van boter en kaas zijn nu verlaagd, voor de huisvrouwen in Nederland (en misschien ook in het buitenland?) een kleine meevaller. Maar onze boeren zullen het moeilijk krijgen. En aan onze toch al berooide schatkist zal de melk-overvloed miljoenen en miljoenen gaan kosten.

*

Het jaarverslag van de Nederlandse Bank over 1957 is verschenen; daarin wordt uiteengezet dat we in een periode van onzekerheid leven; voor pessimisme is echter geen reden. — De radio-activiteit in de Europese landen is aanzienlijk toegenomen, wat een gevolg zou kunnen zijn van proefnemingen in Rusland; gevaarlijk is ze nog niet direct, wordt ons verzekerd. — De K.L.M.-vliegers zijn het nog steeds niet met hun directie en de minister eens over hun salarissen; de kwestie zal aan scheidsrechters worden voorgelegd. — Ter gelegenheid van de grote Brusselse wereldtentoonstelling 'Expo' heeft Koning Boudewijn van België een hofbal gegeven; tot de 6000 gasten behoorden Prinses Beatrix en Prinses Irene; bij hun binnenkomst werden zij begeleid door Prins Constantin van Griekenland. — Ds. A. Verhagen te Gouda, de oudste predikant van de Gereformeerde Gemeenten, vierde zijn vijftigjarig ambtsjubileum. Prof. Dr. M. Van Rhijn te Bilthoven, hoogleraar in de theologie aan de rijksuniversiteit te Utrecht, vierde zijn zeventigste verjaardag.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(63)

All the furnishings it contained were a bed, one chair and a small table on which stood a coal oil lamp. The girl walked slowly round the island. It was a shady path all the way and delightfully cool under the trees. Presently she came to the path that led down to the bridge that joined Faith to Hope, and crossed over. A series of wooden steps led up to the house on this island. It was a fairly large building with a huge veranda that encircled the entire structure. Every window was boarded up, and the door from the veranda which was the only entrance she could find, was locked. The lock on the door she noted was new. She could not help wondering what the building could contain that made such secrecy necessary, and womanly curiosity getting the better of her, she sought some chink in the building's armor through which she might peer. Try as she might, she could find no space sufficient to give her the slightest inkling of what it contained. She walked on to the southern end of the island and crossed the bridge that connected Hope with Charity. Here also were steps leading up through the woods to a large barn-like structure at least one hundred feet long and some thirty feet wide. It was built half way up with stone and fininshed with logs and had a sloping roof. It had three windows on each side too high up to be reached standing on the ground. It was the chimney on the south side of the building that puzzled her. She could see a thin wisp of smoke curling up from it, indicating that there was a fire burning somewhere, and that for some reason or other this building was being heated. The girl was vaguely uneasy. There was something she felt she should know, something that had been said that lay back in her subconsciousness but would not come to the surface. It was something unpleasant and associated with Professor Sorrell. She walked slowly round the building. At the farther end she saw a heap of cartons piled up on the ground. Idly she counted them. There were one hundred of them. Instantly and as though touched by some hidden spring she remembered and could hear again Professor Sorrell say the words that froze her with horror: "We have all the cages for the rodents, one hundred of them. They will accommodate twenty rats each." That was it. This was the building, and inside of it were two thousand little creatures that might wipe out a continent and change the history of the world. White of face and with terror in her heart Olga fled along the path and across the bridge to Hope. As she passed the other building on that island she paused for a moment to regain her composure in case she should meet some of the men. It was well that she did, for presently she heard voices of two men çoming towards her. They belonged to Bolivar and Singer. They were carrying a large box between them and apparently it was heavy. When they came up with the girl, Bolivar handed her a key. "Open the door for us, comrade, and you'll see a wonderful sight," he said.

Olga took the key and walked back to the building. When she opened the door she looked in amazement at the contents. It was piled to the roof with cartons of ammunition, bombs, grenades and small arms. There were rifles, revolvers, sten guns, bren guns and machine guns, enough armament to equip a thousand men.

"That is only part of it, comrade," said Bolivar. "All the rooms are filled. However, we hope soon to be emnty-ing them. But we have a more potent weapon than this."

"And wat is that?" asked the girl with simulated indifference, although she knew to what he referred.

"That is our secret weapon," he replied with a chuckle. "You will know soon enough, comrade. But I can tell you this—it is the weapon of Love."

Olga shuddered and the two men laughed all the way back to Faith. They thought it was a good joke. "That was clever," said Singer, and Bolivar believed him.

Olga ate lunch alone, since Sorrel and Borovitch had not returned. She did not know they were visiting Dr. Tresham. After lunch she lay down for a rest and slept for an hour. She was sitting in a little screened summer house, not far from the dock when the launch returned. She knew the occupants had not seen her since the boat had come from the opposite direction and the house was hidden by the trees. She heard the two men get out of the boat. Olga had no wish to eavesdrop, but could not help hearing the conversation. Borovitch was evidently annoyed at his companion.

"I tell you there is no cause for worry, comrade. You have got vat you call in English 'a wasp in your hat.' Comrade Vasiloff could not have been deceived. He has seen both men and knows that the man we call Dr. Tresham is the man who was in Moscow. Comrade Olga confirmed that as you your self heard."

"I know all that," said Professor Sorrell wearily, "but I am still not convinced that is James Tresham. Suppose that he had discovered what his brother intended to do and instead of James disposing of Malcolm, it was the other way round, and Dr. Tresham just carried on permitting us to think that he was his brother. He has obtained every secret of ours, even to the list of all the comrades here and in the United States," he said shuddering.

"Comrade, you think this tó great a miracle to be believed—that James Tresham took Malcolm's place, but you ask me to believe a greater without the slightest proof," retorted the Russian angrily. "How could Dr. Tresham—I mean the real one—have known so well what transpired in Moscow, and be able to repeat parts of the conversation, and discuss all that took place there? Do you want me to believe that his brother told Dr. Tresham everything of our plans, then obligingly died and allowed his brother to carry on? No, no, comrade, that is too much to ask."

Professor Sorrell was silent. He was overwhelmed but unconvinced. "I know there are difficulties. But have you noticed that he was never once admitted he was James Tresham? Always he avers he is Dr. Tresham."

"Bah, comrade, you know nothing of espionage, or you would realize that the very essence of success in that dangerous game is that an agent must be what he professes to be even when among his friends. Comrade Tresham reminded us that this was what Vasiloff impressed upon him in Moscow, and that once he assumed the role of his brother he must be Dr. Tresham at all times."

"I know, I know!" was the testy reply. "It is all most difficult, but I tremble to think what will happen if I am right and you are wrong."

"Comrade Professor, you create the difficulties. They are in your mind. I do not know how you are to be convinced!" cried Borovitch.

"Here is another strange thing," added the Canadian. "Malcolm Tresham had a small birthmark on the under side of his right arm. I remember it well. When we were conducting experiments in the lab at the University of Toronto, he worked with his sleeves rolled up, and I saw it often."

"Well, what about it?" was the irascible reply.

(To be continued.)

MEERDERWAARDIGHEIDSGEVOEL EN ZELFVERLOOCHENING

Het is nog maar kort geleden, dat de gebeurtenissen in Little Rock niet alleen vele gemoederen, maar ook een gedeelte van het Amerikaanse leger in beweging bracht.

Het rassenvraagstuk, wat hier aan de orde was en nog is, heeft als wortel het meerderwaardigheidsgevoel van het ene ras boven het andere. Door alle eeuwen heen heeft dit superiteitsgevoel van een bepaald ras of volk een grote rol in de wereldgeschiedenis gespeeld. Ook in de Bijbel lezen we hier voorbeelden van. We weten allen hoe de Joden zich ver boven de Samaritanen verheven achtten en hen amper als mens beschouwden. Het is niet zonder toeval dat Jezus in de bekende gelijkenis een Samaritaan als weldoener uitkoos!

Op hun beurt werden de Joden door vele andere volken veracht. De ongetemde haat van Hitler tegen de Joden ligt ons allen nog vers in het geheugen. Hitler meende dat het blonde Germaanse ras een uitverkoren volk was, wat de wereld bliksemsnel zou veroveren. In die wereld kon voor de versmade Jood geen plaats zijn. En daarom zette Hitler zijn zware laars meedogenloos op de weerloze nek der Joden. Millioenen stierven door zijn toedoen.

Maar... het onoverwinnelijke Duitse leger marcheerde zijn nederlaag tegemoet, terwijl de in leven gebleven Joden met bewonderenswaardige moed opnieuw aan hun toekomst gingen bouwen. Juist in de afgelopen maand vierden zij het tien-jarig bestaan van hun vrije staat Israël. En wat de Joden in deze tien jaren gepresteerd hebben, vervult de Westerse wereld met verbazing en ontzag.

Natuurlijk, wij halen veelzeggend onze schouders op over het waanidee van Hitler. Wij veroordelen fel de segregatiepolitiek en sympathiseren — op een afstand althans! — met de negers. Wij ergeren ons soms aan de Engelsman, die er van overtuigd is, dat de Britten een bevoorrechte plaats in de wereld innemen. Wij kijken met wat leedvermaak naar de onderlinge superieuriteits schermutselingen tussen de Yankees en de Canadezen. En we voelen ons beledigd wanneer men ons als immigranten niet voor vol meetelt.

Bij dit alles slaan wij ons zelf op de borst, omdat wij zo heel anders zijn. Anders dan Hitler, anders dan gouverneur Fabius, anders dan de soms pedante Engelsman, enz.

Maar zijn wij inderdaad anders? Als wij de moeite zouden nemen (en de moed hadden) om ons zelf critisch en bewust te onderzoeken, dan zouden we al gauw tot de conclusie komen dat wij geen haar beter zijn dan al die anderen met hun meerwaardigheids gevoelens.

Hoe staan de Hollanders tegenover Indonesische landgenoten, die nu in hun land een toevlucht zoeken? Toevallig las ik één dezer dagen in een tijdschrift dat er in Holland een uitgebreid rapport over de zorg aan de gerepatrieerden is verschenen. Een belangstellend gerepatrieerde woonde de persconferentie bij, die n.a.v. de verschijning van dit rapport werd gehouden. Hij maakte toen de opmerking, dat ondanks de knappe wetenschappelijke benadering van het repatrieeringsprobleem, één van de meest wezenlijke vraagpunten voor de gerepatrieerde zelf, lag op het vlak van de onderlinge menselijke verhoudingen, waarbij de gerepatrieerde niet langer gezien moest worden als een beklagenswaardige, maar als een *volwaardige*, met eigen kwaliteiten, kennis en inzicht.

Hieruit blijkt wel dat de houding ten opzichte van deze Indonesische landgenoten nog veel te wensen overlaat.

En hoe is onze houding hier in Canada tegenover de immigranten uit andere delen van Europa? Vinden wij niet dat Canada het toch maar erg goed met ons getroffen heeft en dat wij als Hollandse immigranten veel meer waard zijn dan die met een andere nationaliteit?

Om nog dichter bij huis te blijven: Zoeken wij niet altijd ijverig naar de splinter in het oog van onze buurman om ons zelf wijs te maken dat wij zoveel beter zijn dan hij?

Tegenover dit meerderwaardigheids gevoel van ons, stelt Jezus de zelfverloochening. Jezus, de Koning der Wereld, wies de voeten van zijn dicipelen. Jezus, de Zoon van God, liet zich schuldeloos kruisigen als een misdadiger om onze zonden te boeten.

Als wij proberen te bevatten wat Jezus voor ons gedaan heeft, dan gaan wij ons steeds meer realiseren wat voor erbarmelijke mensen wij zijn, hoe nietig, hoe minderwaardig. Dan schamen wij ons diep over ons méérwaardigheidsgevoel.

Als Christus ons allen als Zijn kinderen wil beschouwen en geen onderscheid maakt tussen blank en zwart, arm en rijk, geleerd of dom enz. hoe durven wij dan de vermetele moed te hebben om wèl onderscheid te maken?

Niet alle mensen zijn gelijk. Zelfs de kinderen uit één gezin verschillen vaak veel. Hoe zouden dan volken en rassen gelijk kunnen zijn? Dat bestaat niet. Maar... en dat is het kardinale put — dat wil niet zeggen dat het ene volk *beter* is dan het andere, of dat de ene mens boven de ander verheven is.

Geen enkel mens is uit zich zelf in staat om iets goed te doen. Alleen met Gods hulp. Zonder Hem zijn wij niets. Alleen in het Kindschap Gods ligt onze verbondenheid met elkaar. Als wij als mens of als volk alleen op de onderlinge verschillen letten, dan zal de wereld steeds meer uitéén vallen en tenslotte aan grootmoedswaanzin ten onder gaan. Maar als wij ons een kind van God weten en deze wetenschap als basis in ons leven nemen, dàn zal het mogelijk zijn om als mens, als volk èn als ras in vrede met en naast elkaar te leven en de eenheid in deze gistende wereld te bewerken.

I.P.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

HET IS WEER TIJD VOOR TOOGDAGEN LEAGUE CHATHAM

Op 16 April mochten wij onze 5de League vergadering houden in de mooie nieuwe kerk te Wallaceburg. Ds. Quartel van Wyoming sprak voor ons over: Het nieuwe leven en zijn betekenis voor de vrouw. Met aandacht werd geluisterd naar de spreker en later kwamen er heel wat vragen los.

De Zangvereniging van Wallaceburg zong enkele mooie liederen en ook afdeling Blenheim had een bijdrage. De leden blijven trouw deze vergaderingen bezoeken ongeveer 125 dames waren aanwezig. Zoals gebruikelijk werden we ook weer op koffie en koek onthaald. Wij zongen nog enkele mooi hymns met elkaar en Ds. Quartel sloot deze mooie vergadering met dankgebed.

Secr. Mrs. Eising.

TRENTON LEAGUE

De Trenton League heeft de eerste Mei weer een Toogdag gehad. Met 4 grote bussen waren er 210 dames samen gekomen van 60 en 100 mijl ver weg. Het was weer een mooie dag, het zonnetje hielp ons, maar de wind was koud.

Na koffie en krentebrood begon de vergadering met een Song Service. We hebben ook geprobeerd ons nieuwe bondslied (dat door de drie sdricten gekozen is) te zingen. Binnenkort zullen wij hier wel meer van horen.

Mrs. C. Vos van Belleville gaf ons een inleiding over: Wat is de zin van ons leven op deze wereld.

Ds. A. De Jager van Brockville sprak ons toe en de titel van zijn rede was: Leer ons bidden. Beide sprekers hadden heel wat vragen te beantwoorden na hun rede.

De verslagen van de Secretaresse en Penningmeesteresse werden niet vergeten, en ook werd er met belangstelling naar een verslag geluisterd van de Secretary van onze "Uitvoerende Commissie", of Executive Committee van de gecombineerde districten in Ontario.

Door zang, declamatie en een tableau werd ons program goed gevuld.

Omdat we geregeld correspondentie krijgen van de Christen Vrouwenbond in Nederland, en dat zeer op prijs gesteld wordt aan deze zijde van de oceaan, werd een antwoord dat wij daarop hopen te zenden vóór hun Bondsdag, met onze felicitatie, voorgelezen op de vergadering. Hierdoor krijgen we een band die hen en ons tot een zegen kan zijn.

Ds. P. M. Jonker van Belleville ging ons voor in dankgebed nadat hij ook nog gewezen had op die band.

Met dank aan God zijn wij weer allen naar huis gegaan, welvoldaan met de rijke zegen die we ontvingen, en dankbaar verder gaande.

Mrs. J. Vander Vliet.

VOORJAARSMEETING VAN DE LEAUGE TORONTO EN OMSTREKEN

Deze vergadering werd gehouden op 23 April in de Weston Kerk aan Albion Road. Er was een flinke opkomst, niet alleen van leden maar ook gasten. De Presidente, Mrs. Westeyn, van Georgetown, heette in haar welkomstwoord vooral hartelijk welkom Ds. Venema van de Second Chr. Ref. Church of Toronto (Weston) die deze avond voor ons sprak over: "De Heilige Geest". Aanwezig waren 128 leden.

Brampton bracht met een gemengd koor ten gehore, "We have a story to tell to the Nations", wat goed gezongen werd. En in Clarkson wonen leden met de gave van declamatie.

Ds. Venema verdeelde zijn toespraak in drie punten: De Geest en ons geloof, De Geest en onze troost, en de Geest der verharding.

Om de tijd moest de bespreking verkort worden, maar het dankwoord van de presidente was namens ons allen. Brampton's koortje zong toen nog weer voor ons, "Vaste Rots van Mijn Behoud".

Ds. Venema dankte met ons.

Na de gezellige koffie partij in de basement gingen we allen erg voldaan huiswaarts. We zijn dankbaar dat we avonden als deze kunnen bezoeken, en we hopen dat we ook als District *binnenkort* onze meetings mee mogen maken.

Mrs. A. Van Zuilekom, Secr.

Een stem uit Nw. Zeeland

Onderstaand artikel hebben wij opgenomen uit de Hilversumse Kerkbode. Het is geschreven door Ds. J. W. Deenik, predikant bij de Auckland Reformed Church (New Zealand). Toen Ds. Deenik vanuit Nederland naar Nieuw Zeeland ging was er nog geen "Reformed Church" in dat land. Er waren een aantal Nederlandse immigranten, die geen vrede meer hadden met hun kerkelijk tehuis in het nieuwe land en deze vroegen Ds. Deenik over te komen. Het eerste werk, wat gedaan moest worden, was een kerk stichten. Dit is nu ongeveer 5 jaar geleden en hieronder volgt het relaas van de man, die even tijd genomen heeft "achterom te zien".

Wat wij hier dan doen en hoe wij ons kerkelijk redden? Maatschappelijk gezien is alles erg gewoon. Onze mensen werken in alle mogelijke en onmogelijke banen. Als man en vrouw nog maar samen zijn, werken ze ook samen. Als er kleinere kinderen zijn, staat de jonge vader alleen voor de taak en die is zwaar genoeg. De inkomens zijn goed, de huizen schaars, de afstanden groot, het klimaat erg plezierig, het land welvarend, de scholen "neutraal", de babyzorg eerste klas, de radio-omroep niet geweldig, de televisie nog onbekend, en de kerk, ja wat te zeggen van de kerk?

De kerk van de kerkhervorming wordt hier vertegenwoordigd door verschillende kerken van Engelse oorsprong, Presbyteriaans, Methodistisch of Baptistisch. De Nederlanders, die hier arriveerden en een min of meer Gereformeerde inslag hadden, waren erg teleurgesteld over het geestelijk en kerkelijk leven in de bestaande N.-Zeelandse kerken. Ze hoorden er noch de preek, die ze wilden horen, noch het echte bijbelse geluid in de onderlinge omgang met de kerkmensen. Wat moesten wij doen? Sommigen gingen om die reden terug, of dóór naar Canada. Anderen zeiden: laten wij Nederland nu maar vergeten en doen wat de N.-Zeelanders doen; dat Nederlandse Gereformeerde leven was ook niet alles. Een grote groep, — hoewel alles met elkaar toch ook nog maar een kleine groep zei: waar de kerk, trouw aan de kerkhervorming, niet meer bestaat, daar moeten we haar stichten. En zo deden zij. Zeven kleine kerken hebben ze in dit land in het leven geroepen. Kerkscheuring, riepen de mensen. Hollanders en N.-Zeelanders samen. Daar heb je het alweer, waar Hollanders komen heb je de kerkelijke conflicten, wisten anderen. Veel kwaad gerucht ging rond in dit grote land met maar weinig mensen. Wij zijn toch maar gewoon doorgegaan. We voelden ons in een afscheidings- of een doleantie-situatie. De kerk zonder tucht, de kerk met een grote mate van leervrijheid, met schriftcritiek, met een avondmaalstafel en een doopvont open voor ieder, aanvaarden, wat we in Holland zegden niet te kunnen, konden we hier ook niet.

Dat was een harde eerste tijd. Veel jongens, die zich in Holland gewend hadden aan het spotten met en smaden op de Gereformeerde verdeeldheid, zagen zichzelf ineens in de hoek van de afgescheidenen staan. In Holland hadden ze heerlijk interkerkelijk werk gedaan in Jeugd en Evangelie. Nu moesten ze doleren. In Holland hadden ze Thys Booy gelezen. Hier moesten ze de belijdenis weer gaan lezen, wat niet hetzelfde is. Sommigen hebben die overgang niet kunnen maken. Anderen hebben lang geaarzeld. Een eensgezinde groep heeft de noodzakelijke moed opgebracht en de schouders gezet onder de "Reformed Churches in New Zealand."

Maar niet die schouders, Gods liefde heeft ons gedragen door de eerste jaren heen. Een N.-Z. Presbyteriaans predikant met een deel van zijn gemeente sloot zich bij ons aan. Wij zijn snel bezig te verengelsen. De preek wordt de ene keer in de moedertaal, de andere keer in het Engels gehouden. Maar, wie nog komen wil, moet haast maken. Over een jaar of wat dulden wij de Nederlandse taal op de kansel niet meer. De kinderen kunnen de preek in die taal eenvoudig niet meer volgen. Veel offers moeten worden gebracht voor de kerk. De heer van den Berg (d.i. de penningmeester van de Hilversumse kerk, Red.) zou inderdaad de koning te rijk wezen als in Hilversum gegeven werd zoals hier. Ongeveer tweehonderd vijftig gezinnen onderhouden negen gemeenten, met vier predikanten, terwijl twee andere gemeenten bezig zijn te beroepen. Wij hebben hier weer geleerd te waarderen wat een kerk is die het evangelie zonder compromis predikt, wat we in Holland bijna hadden vergeten.

Onze kerk heeft de gehele Gereformeerde gezindte in zijn gelederen mogen verenigen, wat we als een grote genade van God zien. Moeilijkheden over 1905 of 1942 kunnen we hier niet krijgen, want onze kerken hebben geen andere basis dan die van de drie formulieren aanvaard, wat het voor Chr. Gereformeerde en vrijgemaakte mensen niet moeilijk gemaakt heeft zich bij ons aan te sluiten. Met de Chr. Gereformeerde kerk staan we kerkelijk in gelijke relatie als met de Gereformeerde. We hebben zeer nauwe gemeenschap met de Amerikaanse kerken, die ons van prachtige literatuur, boeken en catechisatie-materiaal in de Engelse taal voorzien. En we hopen ook dominees te kunnen vinden. Met Australië hebben we de allernauwste band. Met hen hebben we samen een theologische school, erg klein, maar we vertrouwen met een grote toekomst, onder beding van Gods genade.

Moderne Christelijke Dichtkunst

"Een ladder tegen de maan" — een spel in drie bedrijven — is een deeltje in de Wending-toneelbibliotheek, die onder redactie staat van Bert Voeten en Van der Graft, in Nederland bekende namen in de groep der modernen. Guillaume van der Graft (pseudoniem van Ds Barnard, Ned. Herv. predikant te Amsterdam) wordt gerekend tot de gematigde experimentelen, wat zeggen wil, dat hij nog niet zó modern is, dat het publiek zijn gedichten schouderophalend naast zich neer legt met de verzuchting: Het lijkt wel een doolhof van woorden....

"Een ladder tegen de maan" is de dramatisering van de hoofdstukken 25 t/m 28 uit het boek Genesis, de geschiedenis van Jacob en Ezau. In het eerste bedrijf ontfutselt Jacob zijn broer het eerstgeboorterecht, in het tweede bedrijf geeft Isaac onwetend de eerstgeboortezegen aan Jacob en in het derde bedrijf zweert Ezau, dat hij zijn broer hierom zal doden, waarna Jacob vlucht naar de familie van zijn moeder. Het eindigt met de droom, die Jacob in de woestijn heeft op de plaats, die hij later Beth-el zal noemen: de droom over de ladder, die reikt tot in de hemel, waarop de God zijner vaderen aan hem verschijnt en hem zweert, dat Hij hem nooit verlaten zal en dat in zijn zaad de gehele aarde gezegend zal worden. De ladder tegen de maan.

In zijn voorwoord schrijft Van der Graft, dat hij afwisselend geneigd is dit werkje een toneelstuk, een lekespel of een dramatisch gedicht te noemen. Hij geeft dan ook enige sobere instructies voor de opvoering van dit spel in de kerk. Maar vanwege het verschil van mening, dat in onze kringen heerst over dergelijke spelen, zullen we de eerste twee benamingen voorbijgaan en "Een ladder tegen de maan" alleen bespreken als een dramatisch gedicht.

Wat ons dan het eerste opvalt, is dat de dichter er zeker in geslaagd is om de verhoudingen in Isaac's gezin, zoals die vaag aangeduid worden in het bijbelverhaal, aannemelijk uit te werken. Vooral de figuur van Rebecca, die hij door Ezau "huishoudster van de hemel" laat noemen, komt naar voren in haar onheilige gedachtengang van "net doel heiligt de middelen". Ook de verhouding tussen de tweelingbroers Jacob — "dor hout, waarmee het vuur wordt opgestookt" — en Ezau — "een echo in de bossen" — is goed weergegeven. Isaac is de uitgerangeerde vader, die al met één been in het graf staat, en vervreemd van zijn vrouw zijn dagen doorleeft in heimwee naar het leven, dat achter hem ligt en naar het leven, dat komen gaat. Een wat duistere figuur is Qetura, een dochter van Abraham's bijvrouw, die ik in het bijbelverhaal niet ontdekken kon, en die dus waarschijnlijk ontsproten is aan de fantasie van de dichter. Deze fantasie speelt ook een rijke rol in het slotbedrijf. De Bijbel vertelt ons van engelen Gods, die de droomladder te Beth-el op en af gingen. In Van der Graft's gedicht zijn deze engelen Isaac, Rebecca, Eliezer, Ezau en Qetura.

Zonder twijfel is Guillaume van der Graft een gezegend mens, een dichter met een groot talent. Hij heeft veel gedaan en zal hopelijk nog veel doen voor de vernieuwing van onze Christelijke poëzie, die een injectie hard nodig heeft. Ik hoop alleen, dat hij met die vernieuwing niet zo ver zal gaan, dat hij te hoog grijpt voor zijn lezers, want dan zou hij het doel voorbijschieten. Dat is in "Een ladder tegen de maan" gelukkig niet gebeurd.

Op sommige plaatsen is de beeldspraak prachtig: "daar komt het licht, het trekt als een karavaan over de kim". Op andere plaatsen is de beeldspraak minder gelukkig, maar het laatste gedeelte waar de Engel van Jahveh tot Jacob spreekt vanaf de top van de ladder, is zo mooi, dat ik het hier laat volgen:

Jacob! Dit stuifmeel hier om je
heen, dit maanstof,
dit zilverslijpsel uit de zandloper
van de tijd, —
zo zullen je kinderen zijn,
talrijk en steeds verstuivend op de
woestijnwind van de haat,
weerloos en opgejaagd.
Maar zo bevruchten zij de voren
van alle landen:
Ik zaai met volle handen
mijn naam in de grond van je
slaap.
Ik merk op van te voren
een lofzang als rijpend koren,
halsreikend - Uw zaad is mijn zaad.
Jacob, hoor goed naar mij,
Ik druppel de naam in je oren:
JAHVEH!.... Ik heb gezworen,
dat Ik je nooit verlaat.

Jammer, dat dit niet het slot is, want wat hierna nog komt, kan slechts een terugslag zijn.

Tini Van Ameyde.

"Een ladder tegen de maan", door Guillaume van der Graft. Uitgave Boekencentrum N.V., Den Haag.

INGEZONDEN:

Rond onze C. L. A.

Veel wordt er de laatste tijd gesproken en geschreven *over* onze C.L.A., ook *in* onze C.L.A. zijn de besprekingen vele.

Want de nog jonge C.L.A. staat als organisatie voor een moeilijke beslissing. Men kan met recht spreken van een probleem.

Wat toch is het geval? Wij hebben als C.L.A. in Ontario en ook in geheel Canada geen certification.

Dit is voor ons werk soms, misschien vaak, een belemmering. De C.L.A. probeert daarom ook steeds deze certification te verkrijgen, tot nu toe zonder resultaat.

Nu is er een lawyer die wil proberen deze certification voor ons te verkrijgen. Maar dan moeten wij, zal hij, volgens hem enige kans van slagen hebben, Art. II van onze Constitution laten vervallen.

En Art. II dat is onze basis. Dat zegt dat wij als C.L.A. steunen op de Bijbel. En dat artikel bepaalt meteen ook dat wij een Christelijke vereniging zijn. Immers zonder Bijbel is geen Christendom mogelijk. Want de Bijbel spreekt van Christus, en zonder de Christus der schriften is er geen waar Christendom.

Nu vraagt U misschien, lezer, waarom moet art. II er uit?

Nu ben ik niet de man om dit in zeer geleerde bewoordingen uiteen te zetten.

Eenvoudig uitgedrukt komt het hierop neer. De Canadese wet erkent geen arbeidersorganisatie met een basis. Want een organisatie met een basis doet aan Discrimination.

Met andere woorden sluit personen uit. Men voert dan wel aan het voorbeeld: Een Mohammedaan kan geen lid zijn van onze C.L.A. want die Mohammedaan heeft geen Bijbel maar de Koran.

Nu zie ik het persoonlijk zo, dit laatste is geen kwestie, want een Mohammedaan zal nooit en te nimmer lid willen worden van een organisatie als de C.L.A.

Maar over dit laatste gaat het niet. De grote vraag bij ons is Art. II schrappen, en dan kans op een certification óf art. II handhaven en dan voorlopig geen certification.

Er zijn van onze mensen die zeggen Art. II schrappen en toch een Christelijke Organisatie blijven, toch die Bijbel blijven naleven en beleven in onze organisatie, het is alleen om aan de wet tegemoet te komen. Het gaat alleen om ons doel certification te verkrijgen.

Ik oordeel deze broeders niet, ook zij zijn strijders voor onze C.L.A.

Maar mijn persoonlijke overtuiging is wij kunnen en wij mogen Art. II niet schrappen. Willen wij iets voor Canada betekenen als Christelijke organisatie, dan zulwij dat alleen kunnen met als richtsnoer de Bijbel.

Wij Christen werknemers zien bijv. de verhouding werkgever — werknemer als een verhouding tussen een mens en zijn naaste omdat de Bijbel ons dat leert. Als wij Christen werknemers op Zondag alleen noodzakelijke arbeid willen verrichten, dan spreekt hierin weer de Bijbel. Als wij opkomen voor het feit dat een arbeider zijn loon waardig is. dan is dit ook de taal van de Bijbel.

Iemand maakte tegen mij de opmerking. Wij hebben zolang wij hier werkten als C.L.A. in Canada, (dat is plm 5 jaar) nog niet veel bereikt. Nu is het onze plicht het eens anders te proberen!

Maar wordt het dan niet als volgt? Met de Bijbel in onze Constitution hebben wij volgens ons niet genoeg bereikt. Nu die Bijbel er maar eens uit, en dan zullen wij het nog eens proberen.

En hen die denken, dat het schrappen van Art. II slechts een formaliteit is, om ons veel moeite en strijd te besparen, maar dat wij toch de zelfde C.L.A. blijven, dat het slechts gaat om het doel zou ik voorzichtig willen wijzen op het feit, dat als in de dagen van Nebukadnezar, Sadrach Mesach en Abed-Nego hadden willen buigen en knielen voor het opgerichte beeld, al was het dan ook slechts in schijn, hen dit allicht de vurige oven had bespaart, maar dan ook de Engel die hen door de hitte van de oven heen hielp, zodat zij lichamelijk maar ook geestelijk ongedeerd bleven.

A. Westerhuis,
R.R. 3, Jarvis, Ont.

AANDACHT VOOR NOVA SCOTIA

Om "toekomstige immigranten in Nederland en geïnteresseerden elders" bekend te maken met de toestanden en mogelijkheden in de mooie provincie Nova Scotia is een klein boekje samengesteld door Fieldman H. J. Lam in opdracht van de Christian Reformed Information Committee for Nova Scotia. Het werd ons ter bespreking aangeboden.

Sinds wij twee jaar geleden een heerlijke vacantie in Nova Scotia hebben doorgebracht kunnen we geen kwaad woord van deze provincie meer horen of zeggen. Wij zijn bijna even enthousiast over het boekje, dat voor ons ligt. Eenvoudig (offsetwork), eerlijk en vriendelijk (net als N.S. zelf) wordt hier de aandacht gevestigd op de provincie aan de zee, door personen die deze provincie liefhebben. Een ietwat gewaagde, maar toch wel geslaagde onderneming was het opnemen van enkele "stemmen uit de practijk", ervaringen van immigranten. De inlichtingen die verstrekt worden over de provincie, het bedrijfsleven en het kerkelijk leven zijn uitvoerig en duidelijk. Een geschikte inlichtingenbron en aangename lectuur tevens.

O.

Kerknieuws

CANADIAN REFORMED CHURCH

Bedankt voor Homewood, Man. Ds. G. Mulder te Gees, Ndl.

CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Bowness, Alta Rev. D. J. Scholten van Lethbridge, Alta.

Beroepen te Brantford, Ont. Rev. D. J. Scholten te Lethbridge,

Beroepen te Aylmer, Ont. Rev. R. Groeneboer te Acton.

Aangenomen naar Hebron Chr. Ref. Church of Oshawa, Ont. Rev. J. Van Harmelen van Brampton,

Aangenomen naar Brandon, Man. Rev. M. Dornbush van Taber, Alta. Ont.

VERWARREND

In ons vorige nummer werd per abuis een verouderd kerknieuwtje opgenomen in plaats van enige actuele berichten, die daardoor helaas aan actualiteit hebben ingeboet. Wij vragen aan al onze trouwe kerknieuws-lezers vergeving voor deze "onvergeeflijke" fout.

Red.

SCHOOLNIEUWS

WELLANDPORT. - De aanbesteding voor de te bouwen school heeft plaats gehad. Mr. Bas Dehoed van Willowdale heeft de leiding bij de bouw. De laagste inschrijver was Firma De Vries-Geutter van Fenwick. Er wordt gebouwd een 3-klas-school 1 office voor hoofdonderwijzer 1 office voor onderwijzers. Er is rekening gehouden met de toekomst. Met niet te hoge kosten kunnen 2 localen aangebouwd worden. Er is een vol basement met 3 vergaderlokalen, plaats voor heater, keuken en toiletten. De kostprijs is plm. $ 35.000. Wij verwachten tegen 1 Sept. 80—100 kinderen. Er wordt gezocht naar een Hoofdonderwijzer en 2 onderwijzers. Wie laat zich vinden voor onze school? Wij zijn dankbaar dat God ons zo rijk heeft gezegend. Vol moed en geloof gaan wij verder.

Het Bestuur.

GUELPH. - De advertentie, geplaatst in het vorige nummer van C.C. aangaande de schoolvereniging alhier berust op een misvatting. Een als "plaatselijk nieuws" bedoelde mededeling werd ingedeeld bij de advertenties. Het schoolbestuur deelt ons mede, dat het hier geheel buiten staat.

Canada's nieuwe minister van Emigratie en Burgerschap

Mrs. Ellen Fairclough, het eerste vrouwelijke lid van het Canadese kabinet.

Ellen Fairclough

Op 12 Mei j.l. is Mrs. Ellen Fairclough beëdigd als minister van "Citizenship and Immigration". Deze post in het nieuwe kabinet van Minister-President Diefenbaker was nog steeds onbezet en werd tijdelijk waargenomen door de Minister van Justitie, Hon. D. Fulton. Mrs. Ellen Fairclough was, zoals bekend, "secretary of State".

Toen de Progressive Conservative Party nog in de oppositie was tijdens het liberale bewind, was Mrs. Fairclough specialist in arbeidszaken. Als zodanig deed zij reeds van zich spreken. Ondanks het feit dat zij het de regering toen niet altijd gemakkelijk heeft gemaakt mocht zij zich niettemin steeds verheugen in een grote populariteit. Toen de Progressive Conservatives de verkiezing wonnen en Mrs. Fairclough daardoor in de regering kwam stroomde het dan ook gelukwensen. Het was ten enemale onmogelijk op al die goede wensen in te gaan, maar niettemin heeft zij kans gezien er zelf meer dan 1000 te beantwoorden.

Wij kunnen het niet helpen, maar een klein beetje voelen wij ons, als Nederlanders, verwant aan deze nieuwe minister. Haar voorouders van haar moeder's zijde waren Franse Hugenoten (haar tweede voornaam is Louks, komende van het Franse woord "Laux"), die naar Nederland waren gevlucht. In het laatst van de achttiende eeuw kwamen deze mensen uit Holland naar Canada en vestigden zich aan beide zijden van de St. Lawrence.

KORTE BERICHTEN

HONGARIJE. - Prof. Dr. D. Ritschl, hoogleraar Nieuwe Testament aan de Theologische Hogeschool te Austin in Texas, V.S., bracht in het begin van dit jaar een bezoek aan Hongarije. Bij zijn vertrek schreef hij in het blad der Geref. Kerk van Hongarije, Reformatusok Lapja, zich te verheugen dat het kerkelijk leven in Hongarije levend, vrij en brede lagen der bevolking omvattend is.

NEDERLAND. - De gereformeerde kerk van Utrecht-Oost heeft een uitnodiging van de plaatselijke oecumenische raad om als gastlid aan de gesprekken, die in deze raad gevoerd worden, deel te nemen aanvaard.

Te huur:

APARTMENT

bij Annette Chr. Ref. Church te Toronto. 2 Kamers, keuken en badkamer. Mooi gelegen. $ 70.— per maand. Phone RO 9-6270.

Gezonde wed., mooie bungalow bewonend buiten Toronto, wil

SAMENWONEN

met iemand tussen 55—65 jr. Brieven onder no. 1103, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Verloofd:

THREES GUETTER
en
HENK KUIPER

25 Mei 1958.
R.R. 5, Clinton, Ont.
Mary St., Clinton, Ont.

Zo de Heere wil hopen onze geliefde Ouders

HERMAN EBBERS
en
ALYDA EBBERS—TOLKAMP

op D.V. 26 Mei 1958 hun **25-jarige echtvereniging** te gedenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Dieny en Wim.
John.
Bill.
Jerry.
Grace en Dirk.
Johanna.
Allicia.
Dirk.
Herman.
Linda.
En kleinkinderen.
Alyda.
Darcy.

R.R. 3, Demorestville, Ont.

Met grote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze Dochter
JOANNE GERALDINE
Mr. and Mrs.
Rits van der Woude.
5522 - 184th Street, Cloverdale, B.C.
29 April 1958.

De Here verblijdde ons met de geboorte van een welgeschapen dochter die wij
DIANA JANETTE
noemden.
Mr. and Mrs. A. Bruinink.
Green Rd., Fruitland, Ont.
3 Mei 1958.

D.V. 30 Mei hopen onze geliefde Ouders en Grootouders
G. AGTER
en
L. AGTER—BOS
hun **40-jarige echtvereniging** te herdenken.
Dat de Heere hen verder op dit levenspad nog rijkelijk zegenen mag, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Z. Heikamp—Agter.
J. Heikamp.
J. Agter.
R. Agter—Maaskant.
Thea - Fred - Harry.
Roy - Irma - Narda.
Gelegenheid te feliciteren Zaterdag 31 Mei 7—9 n.m. te 1539 Fisher Ave., Burlington, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde Ouders en Grootouders
SIKKE KLAVER
SJOUKJE KLAVER—HUISMAN
Zaterdag 17 Mei de dag te gedenken dat zij **35 jaar** geleden door de band des huwelijks werden verbonden.
Moge de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons sparen.
Hun dankbare kinderen, behuwden kleinkinderen.
Gerben en Fienie Jaquelina.
Izaak en Geertje Sophia.
Oege en Sylvia Theresa..
Jurjen en Maria Grace.
Cornelius.
255 Erie St.,
Stratford, Ont.

Zo de Here wil en zij leven hopen onze geliefde Ouders en Grootouders
JAN PATER
en
AALTJE PATER—BOSMA
Zaterdag 17 Mei a.s. hun **35-jarige echtvereniging** te gedenken.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.
Box 452, Medicine Hat, Alta.

Zo de Heere wil hopen onze geliefde Ouders en Grootouders
ANNE GEERTSMA
en
JOUKJE GEERTSMA—BOSMA
op 26 Mei 1958 hun **35-jarige echtvereniging** te herdenken.
Dat God hen nog lang voor elkander en voor ons wil sparen is ons aller wens.
Janny en Harry.
Martin en Fenny.
Greta en Wybe.
Betty en Bill.
Audrey en John.
Diemer.
Hilda.
Jacob.
En 13 kleinkinderen.
R.R. 1, Corbyville, Ont.
Receptie des avonds om 8 uur in de basement van de Chr. Reformed Church Belleville, Ont.

---

800 Acre Mixed Farm

200 acre bewerkbaar land. Het is best land. De rest is bosland, er is genoeg hout op deze farm om de farm er mee te betalen. De gebouwen zijn goed. De farm is altijd een eerste klas DAIRY FARM geweest. De farm ligt 3 mijl van SUNRIDGE, Ont. Moet verkocht worden. Vraagprijs $ 14,000. Down over te praten.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel L.I. 9-3894

Op 15 Mei hebben wij met onze geliefde Ouders
ROMKE BOELENS
en
AUKJE BOELENS—EELKEMA
de dag herdacht dat zij **30 jaar** geleden in het huwelijk zijn getreden.
Dat de Here hen nog vele jaren voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.
Menno.
Wiebren - Froukje.
Elizabeth Hoekstra—Boelens
Wietze Hoekstra.
Box 78, Wyoming, Ont.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders
BOUKE JAGT
ANNA MARIA JAGT—KOOI
op D.V. 26 Mei de dag te herdenken, dat zij **30 jaar** geleden in de echt zijn verbonden.
Dat de Here hen nog lang voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Lammert - Corry en kinderen.
Evert - Trijntje en kind.
Albert - Fenny en kind.
Jerry.
Dick.
Tine.
Gene.
Bob.
Onno.
Rocky Mountain House, Alberta.
Gelegenheid tot feliciteren Dinsdagavond 27 Mei in de basement van de Christian Reformed Church te Rocky Mountain House, Alberta.

Op 11 Mei 1958 hebben we met onze geliefde Ouders en Grootouders
DIRK ZWART
en
PIETJE ZWART—TALSTRA
hun **25-jarige echtvereniging** herdacht.
Dat de Heere hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkind.
Andy Zwart.
Arlene Zwart—Bouwman, Grand Rapids.
Loraine Vos—Zwart.
Walter Vos en Raimont, Grand Rapids.
Mary - Francis.
Shirley - David, Grand Rapids.
Dorothy.
Abel.
Thomas.
Gerald.
Thelma.
Gertrude.
R.R. 3, Carrying Place, Ont.

De 17de Mei D.V. hopen onze geliefde Ouders
EDJER AGE BOKMA
SJOUKJE BOKMA—OTTEMA
te herdenken dat zij **25 jaar** geleden in het huwelijk verbonden zijn.
Dat God hen nog lang mag sparen voor elkaar en ons.
Joke en Sipke de Schiffert.
Pieterke en Wim.
Jan Joh. en Alie.
Receptie Dinsdag 20 Mei, 's avonds 8 uur, in de Jarvis Community Hall.
R.R. # 4, Simcoe, Ontario.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde Ouders.
REMMEREN DE JONG
en
TJALTJE DE JONG—JENEMA
op 24 Mei a.s. hun **25-jarige echtvereniging** te herdenken.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun kinderen.
Mr. en Mrs. O. Okkema.
Sisca.
Helen en Harry.
Margaret.
John.
Bill.
George.
Abe.
Kleinkinderen Mark en Tilda.
Gelegenheid tot feliciteren aan huis, 221 William St., Chatham, Ont.

Zo de Here wil, hopen onze geliefde ouders
TJEERD SOLDAAT
en
JANKE SOLDAAT—TIEKSTRA
op Zondag 18 Mei 1958 hun **25-jarige echtvereniging** te gedenken.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.
Jaap - Trudy.
Geert - Gerry.
Bertha.
230 East, 27th Street,
Hamilton, Ont., Canada.

Zo de Here wil hopen onze geliefde Ouders en Grootouders
PIETER HOEKSTRA
en
HILTJE HOEKSTRA—ADEMA
op 26 Mei hun **25-jarige echtvereniging** te herdenken.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun kinderen en kleinkinderen.
Mr. & Mrs. Albert Mast.
Mr. & Mrs. Jack Hoekstra.
Tina & Adrian.
Jean & Andrew.
Sarah & Hank.
Harry.
Effie.
Judith.
Janet.
En kleinkinderen.
R.R. 6, Chatham, Ont.

Zo de Here wil en wij leven hoop ik met mijn lieve Ouders
HENRY AALDERS
YTJE AALDERS—BUMA
op 29 Mei de dag te herdenken dat zij voor **25 jaar** in de echt werden verbonden.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun zoon Bill.
8050 Archibald Rd. R.R. 15,
New Westminster, B.C.

The Consistory of the Chr. Ref. Church Wellandport, Ont. wishes to extend their sympathy to their pastor, the Rev. Jac. Geuzebroek and family, in the loss of their Mother
Mrs. JOHANNA LUITINGH.
May our heavenly Father graciously comfort and sustain the bereaved.
John Colyn, vice-pres.
John Swijtink, clerk.

In Jezus ontslapen onze lieve Moeder, Groot- en Overgrootmoeder
RENSKE A. WIEGERSMA,
op de leeftijd van bijna 85 jaar. Sedert 19 Nov. 1934 weduwe van E. L. Talstra.
Rom. 5 : 1.
Zij zal in dankbare herinnering blijven bij haar kinderen:
L. E. Talstra, Oostermeer (Fr.).
A. Talstra.
J. Talstra—Castelein, Opende (Gr.).
Wed. H. Braam, Suawoude.
Sj. Bosman—Talstra.
Gj. Bosma, Suawoude.
E. Talstra, onder Surhuizum.
F. Talstra—v. d. Veen.
D. Talstra.
Fr. Talstra—Bergsma, Suawoude.
P. Zwart—Talstra.
D. Zwart, R.R. 3, Carrying Place, Ont.
H. Talstra.
R. Talstra—Ozinga, Hemelum.
41 kleinkinderen,
24 achterkleinkinderen.
Suawoude, 2 Mei 1958.

Very cordial thanks to all who expressed their hearty sympathy with us in the passing of our beloved Wife, Mother, and Grandmother,
Mrs. LENA DE KOEKKOEK,
Zillah, Wash.
Paul De Koekkoek,
John Wm. and family.

Meisje zoekt langs deze weg kennismaking met
NETTE HEER
± 30 jaar, G.G. Brieven, liefst met foto, o.e.r. Omgeving Toronto—Hamilton, onder no. 1102, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312 Stat. B, Hamilton, Ont.

OPEN BRIEF VAN DANK

AAN

KOOPS TRAVEL SERVICE te Burlington, Ont.
Mr. D. J. A. HUBERT VAN BLIJENBURGH, Kanselier van het Nederlands Consulaat te Toronto en de K.L.M.

Op Zaterdag 29 Maart j.l., 's avonds te omstreeks 10 uur ontving ik telefonisch bericht vanuit Nederland dat mijn Moeder ernstig ziek was.
Terstond telefoneerde ik Koops Travel Service, teneinde plaats te bespreken voor een vliegtocht naar Nederland. Dank zij de deskundige wijze, waarop de Heer Koops deze moeilijke opgave volbracht, de bijzondere bereidwilligheid van de Heer Kanselier van het Nederlands Consulaat te Toronto, Mr. D. J. A. Hubert van Blijenburgh om op Zondagmorgen naar het consulaat te komen, de nodige papieren voor mij in orde te brengen en mij deze ter hand te stellen en mede dank zij de alom bekende service van de K.L.M. vertrok ik nog diezelfde Zondag naar Nederland, waar ik na een non-stop vlucht Montreal—Amsterdam van 11 uur en 20 minuten op Schiphol landde.
Aan allen, die hieraan hebben medegewerkt mijn welgemeende dank.

J. Schriel - Real Estate Broker
514 ONTARIO STREET - ST. CATHARINES, ONT.

HAMILTON CHRISTIAN SCHOOL
Due to expansion the Hamilton Chr. School will be in need of
A PRINCIPAL AND TEACHERS
for the schoolyear 1958. Please send applications to Mr. H. Koenen, 120 Homewood Ave., Hamilton, Ont., Canada.

Needed -
Springdale Christian School
ONE QUALIFIED TEACHER
for Grades 3, 4 and 5. Apply to Gerald J. Rhebergen, secr., R. R. 1, Kettleby, Ont.

National Christian School WELLANDPORT, Ont. will be in need of
A PRINCIPAL AND A TEACHER
for a new opened school starting first of September 1958.
Please send applications to Mr. Henry Zanting, R.R. 2, Smithville, Ont.

The Weston Young Men Society requires an
ORGAN
for 30 voices. $ 40.00 top price. Please phone or write Allan Romkema, 1382 Wilson Ave., Downsview, P.O., Ont. CH 4-0361.

SJOELBAKKEN
7' lang (± 2,1 m.), 16" breed (± 0,4 m.), met 33 gedraaide schijven, in prima uitvoering $ 12,50. Voor al Uw **klein draaiwerk** het zelfde adres: H. Westerveld, 192 Carlton St., Toronto 2, Telefoon WA 1-9974.

Te koop aangeboden:
EEN GOED HUIS MET BAKKERIJ
Geen winkel, goede broodwinning. Wyoming Home Bakery. A. Nijwening, Box 166, Wyoming, Ont.

Direct gevraagd:
BROODBAKKER
Zelfstandige werker, loon nader overeen te komen. "Bellevue Bakery", Bellevue, Alberta.

Ter overname aangeboden:
EEN KEUKEN SET
een ijsbox, electrische ranchet met bijbehorend tafeltje, dubbel kantelbed, 2 chests (kastjes). Vraag naar Mrs. Acherman, 38 Grierson Rd., Rexdale, telef. CH 1-6513.

KAMERS TE HUUR
Water in huis. H. Kerssies, R.R. 1, Jerseyville (Ont.), phone MI. 8-3283.

Totale Uitverkoop

FORT HEREN WERKSCHOENEN
met rubber zool in alle maten, van 12.95 **nu 6.95**
HERENSCHOENEN
in kalfsleer, alleen nog in bruin en zwart, in de maten 11 en 11½, van 13.95 **nu 7.95**
HERENSCHOENEN
pracht kwaliteit, alleen nog in Oxblood, in de maten 9½ t/m 11½, van 11.95 **nu 6.95**
FORT POLITIE SCHOENEN
met rubber zool, alleen nog in de maten 6½ t/m 9 en 11½, van 12.95 **nu 6.95**
JONGENS- EN MEISJES-SCHOENEN
o.a. Fort en Duifjes kunnen wij nog leveren in de kleine maat **4.95**
middelmaten **5.95**
grote maten **6.95**
Verzending door geheel CANADA. Geeft Uw maten op en wij leveren direct uit voorraad. Niet goed geld terug.

JACK HEIKAMP
1539 Fisher Ave.
BURLINGTON, ONT.
Phone N.E. 4-1197

TE KOOP:
Alle soorten vanuit Nederland geïmporteerde
GROENTE- EN BLOEMZADEN
Tevens zeer vele uit deze zaden in eigen kassen gekweekte planten. Deze laatste per 15 Mei leverbaar.
Vraagt prijslijst.
J. HEEREMA
3612 MACLEOD TRAIL
CALGARY ALBERTA
Phone CH 3-3076

---

100 ACRES

on paved Road, new modern house, 5 bedrooms, new steel clad barn, milk contract, full line of tractor implements, 19 head of cattle, black loam land. Full price $ 30,000.00 with $ 6,000.00 down.

CHAS. FREURE
WELLANDPORT, Phone 26r3
Representing **DONALD ALSOP, Broker, Fenwick, Ont.**

---

140 ACRE DAIRY FARM in prima farming omgeving. Groot en mooi huis met kelder. Pracht barn gebouwd in 1937. Machinerie bestaat uit 2 tractors, combine, baler, etc. Flinke veestapel en wat varkens. Vraagprijs compleet $ 35,000 en down $ 10,000.

DAIRY EN POULTRY FARM vlakbij Dunnville. Flink huis met badkamer, verwarming en kelder. Flinke veestapel en 2000 legkippen. Vraagprijs compleet met machinerie $ 32,000 en $ 12,000 down.

Beide farms in de buurt van Chr. Ref. Kerken.

Zoekt U een farm? Wij kunnen U van dienst zijn met geldzaken en alles redelijk financieren.

MARTIN DEVOS - Real Estate
DUNNVILLE, ONT. Phone 671, Res. 552
Salesmen: THIJS REITSMA, Cayuga, Phone 619 R 5.
JOHN McCOMBS, Dunnville, 27 R 28.